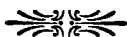

Çaryek esman bi şûn de
Şeymus Dagtekin

Çaryek esman
bi şûn de
Şeyhmus Dagtekin

avesta | EDEBIYAT: 328 | 49

Au fond de ma barque

Di binê keştiya min de

(Le dé bleu, Paris, 2008)

Çaryek esman bi şûn de

Wergera ji fransî: Sacha Hitch

Edîtor: Abdullah Keskin

Berg: Azad Aktürk

Rastkirin: Mahmûd Lewendî

Mîzanpaj: Avesta

Çapa Yekem: 2010, Stembol

Çap: Berdan Matbaası

Sadık Daşdöğen Davutpaşa Cad.

Güven San. Sit. C Blok, No: 239

TOPKAPI / İSTANBUL

Tel: (0212) 613 12 11

© Weşanên Avesta - Şeyhmus Dagtekin, 2010

Ji xeynî danasînê bêyî destûra weşanxanê bi tu awayî nayê zêdekirin

Sertifika no: 13193

AVESTA BASIN YAYIN

REKLAM TANITIM MÜZİK DAĞITIM LTD. ŞTİ.

Şehit Muhtar Mahallesi Atıf Yılmaz Caddesi Öğüt Sokak No: 7

BEYOĞLU / İSTANBUL

Tel-Fax: (0212) 251 44 80 - (0212) 243 89 75

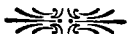
Ekinciler Caddesi, Nurlan Apt. Giriş Katı No: 2

OFİS / DİYARBAKIR

Tel-Faks: (0412) 223 58 99

www.avestakitap.com / info@avestakitap.com

ISBN: 978-605-5585-30-3

ÇARYEK ESMAN BI ŞÛN DE
ŞEYHMUS DAGTEKIN
Wergera jî fransî: Sacha Ilitch

Şeyhmus Dagtekin - Di 1964an de li Harûn, gundek kurd li herêma Semsûrê hatiye dinyayê. Piştî xwendina xwe ya odio-vuzuelê, li Enqerê, ew di 1987an de diçe Parisê û lê dijî. Bi fransîzî, kurdî û tirkî dinivîse. Piraniya kitêbên wî li ba Castor Astral hatine weşandin.

"Xewnan dîtin têr nake, dibê mirov bike" ji min re digot bavê min. Ez rabûm û min dest pê kir. Min gotinek kir devê xwe ku bikaribe bigihê dilê kesek din, ku bikaribe dilê min vebike di nav devê kesek din de."

Berhemên wî yê din

- *Artères-solaires* (Rehjevên-tavê), helbest, l'Harmattan, 1997.
- *Les Chemins du nocturne* (Şeverê), helbest, Le Castor Astral, 2000 (Prix international de la poésie francophone Ivan-Goll - Xelata navneteweyî ya helbesta fransîzîaxêfan ya Ivan-Goll-).
- *Le Verbe temps* (lêker- dem), helbest, Le Castor Astral, 2001.
- *Couleurs dé mêlées du ciel* (Rengên verisîyên esmên), helbeset, Le Castor Astral, 2003.
- *À la source la nuit* (Li çavkaniyê, şev), roman, Robert Laffont, 2004 (mention spéciale du Prix des Cinq Continents de la Francophonie -dikara tabetî ya Xelata Pênc Qitayên Fransîzîaxêfînê-).
- *La langue mordue* (Zimanê gezkirî), helbest, Le CastorAstral, 2005.
- *Juste un pont sans feu* (Tenê pirek bê agir), helbest, Le Castor Astral, 2007 (Prix Mallarmé 2007 - Xelata Mallarmé 2007-, Prix Théophile Gautier 2008 de l'Académie française - Xelata Théophile Gautier 2008 ya Akademiya fransîzî-).

naverok

çendî av im ez / 11

wêrankirina tesadufê / 29

çiqas xişokî heye li ba min / 41

çaryek esman bi şûn de / 71

(şir)

*ji bo birayê darhirmê, ji bo bira gavan,
ji xwişka pepûkê re, ku bi dirêjahiya
piyaseyên min, tucar ez bi tenê
nehiştim
û ji bo loirê ku ez dadibuhirandim
bi ava xwe ya sar û kelandî*

çendi av im ez

Bi çi navî em diginginîn wêneyê
Lêkera wêneyê
Wêneya navê me yê bê lêker
Ji navê me yê koçer
Yê bê wêne
Ji kîjan mecûsî emê bidizin deng
Ji bo lê zêdekirina kîjan lêkera bê beden
Ji kîjan lêkera re ku binav nake tu bedenek
Bedena ku derbas dibe bêyî li xwe bike bar ve tu dengêk
Wisa sivik wek axa bê rûxar
Li wir ku najî tu bedenek
Bê deng û bê wêne

Cîhekî piçûk heye di keştiyê de
Zingar heye di binê keştiyê de
Seav hene
Û werdek hene di nav seavan de
Ku dibirûsin di navbera keştiyan de
Porteqalî heye û keskahî di nav giya de
Tu heyî
Çarçevêkirî di nav neynikên wek ewqas
esmanên di kurahiya giya de
Wek ewqas qûyên ku derbas dibin ji gewrî û kostekan
Ji bo te îstîfkirina dawiya keştiyê
Wek peydabûna jiyanan
Ku tu dilhêli hişyar
Ji bo ku hemû biheje di nava te de
Bêy ku tişteke min rizgar bike

Dev bi dev
Emê bigihên destan
Beriya ku av li me rê bibire
Bi berdewamiya kîteyên ku min ji te dibirrin
Ji bo berdewamiya vê kuştariyê
Li ser rûyê avê

/

Wek vê bedena ku tenê
di nav bitenêbûna xwe de heye

Gava ku tu xwe vedikişînî ji cîhanê
Cîhan ranaweste ji bo wê çendê
Xwe venakişîne
Gava tu diçî cîhana berfireh
Tu berfireh nabî ji bo wê çendê
Gava tu xwe bêpar dikî ji zêdahiyê
Tu danagirî tenhabûna xwe ji bo wê çendê
Tu wê fireh nakî
Gava tu xwe vedirevînî ji pirdengiyê
Tu peyda nakî bêdengiyê ji bo wê çendê
Gava ku tu şaxên xwe jêdikî
Tu zêde nakî ji bo wê çendê
Şîreya ku av dide eniya te

Ger tu piyanek av bidî min
Ezê nizanibim ku ji bo vexwarinê ye
An ji bo xwe xeniqandinê
Gava bişkokek dil hebe bikeve
Ew dikeve. Tu tiştêkî nikarî bikî
Gava zimanek dil bike xwe daqurtîne
Tu wî dadiqurtîni.
Ew nikare tiştêkî bike. Ew te dadiqurtîne
Tu tiştêkî nakî ger laş hinekî kerixî be jî
ji qulkirina xwe bixwe
Ji borîna qulikan re
Ji bo tenê biservebûna qulikên din
/
Ziman nikare tiştêkî bike
Di navbera avê
Û kamiliya dahatiyê
ya bédengiyê de

Dilxweş in hûn niha
bi derxistina çavên min ji şikeftên wan
û belavkirina wan
li pey şemitina ahûyekê
ji ketina pelekî
ji seavekî ku dîsa derbas dibe ji nêrînekê
dagirtî ji gotinên ku we yê bixwesta bigota
ji vê dîmenê ku we yê bixwesta hilgirta
wek bişkivîna bişirînekê
Hûn dilşa ne ku ez zeliqandî bimînim
bi vî kevirî ve
ku hemû bifilite ji destê min
Bêyî ku ez bifilitim ji tiştêkî

Tuê jî bibêjî, tuê bê rawestan bibêjî
tiştê ku te kirî li ser xwîna bira
Ji bo ku têkilî bibe çî
Da ku tu bibî windabûna kîjan peyvê
Di kûrahiya şoliya çav de

Paşê, ewê dayik jî derkeve
Ezê jî, azadane derewan bikim di tenêbûna xwe de
ji bo hêdîkirina tiştê ku vedişêrim di nav soberiya
xwe de

/

Tiştê ku laş e li cem dayikê, wê hebe
li cem min gelo
Û ger min êdî nîn be laş, dîsa jî ezê karibim
xwe bihesibînim li cem wê ?
Bi diranên min
Ku xwe germ dikin
Di nav laşên li min cîran de

Tu dest diguherî
Tu çermê destê xwe diguherî
Şiklê destê xwe
Dengê destê xwe
Giraniya destê xwe
Ava destê xwe
Û tu çi vedihêlî
Bêyî ku me agahdar bikî ji windabûna xwe
Bêyî ku li xwe bikî çermek
Lihêmkirî bi laşê me
Ne dûr ji xurifandinekê

Çima ev saet nameşe
Çima ew xerab bûye
Ger em demek dirêj vebigerin, ewê serê me
bikeve wek derziyekê
Gava derziyek dikeve, biçike
di mîdyekê de
An îstrîdyeyek ji bo karibe dengê xwe eyar bike
wek bê payînên dirûbdariyên
bi sawêran re
/
Û ezê ji kû derînim hilmên xwe yên hiriyê
Ji bo erzaqê min ê spîhan
Ger hez nekim jî ji şîrqaman
Ew ji kû derê jî bîn

Ji agir, ji avê, ji hewa, ji axê
Di risteyan de hesin
Ku xwe belav dike di dûmanê de
Ku min belav dike
Hesin ku gêr dibe di navbera dûmanan de
Kesk ku di hesin de winda dibe
Kevirên ku ava û wêran dikin dûmanê
xwe diweşînin di hewayaya ku winda dibe
di pozê min de bi dirêjahiya hesinê
Sor

Ji aşan. Û ziravên reş
Ku dikarin bên min
Ku dikarin min derxin ji çêbûna te
Zêdetir nixamtina hengameyên min
Di vî laşî de ku nikare ramûse
Ne tu şevêkê
Ku te bicivîne
Dilop bi dilop
Bi xurifandinê
Her wiha ji neyînê jî
Ji bo ku gurê ku li pêş min e
Bikaribe

Ji nû ve peyda bike
Mahşerê

Yên ku xwe hildikin, wê bibînin
Yên ku xwe bin-ax dikin, wê bimirin
Ji kesên ku wê dîtibin
Yên ku xwe hildikin

Em dorgirtî ne, piçûkên min. Qet nîne yek
saniyeyek jî mohlet
Hûn dikarin xwe kerr bikin ji çiveçivên xwe,
ji qajqajên xwe, ji qîrînên xwe
Em ne kêr mehkûmkirî ne
We ceng kiriye bi mêrxasî
We ji berxwedanê jî zêdetir kiriye
Ji me re gotibûn windabûneke zûtirîn
Paqijkirineke ji nişkê ve û bi giştî
Ew ê pêşveçûyî be lê bi tamamî di dawî de
Bêyî ku bê zanîn wê çî nîşanî me bide dem
hetanî ji paqijkirinê
Hengameyên me nixamtî ne ji zû ve
bi yên dawiya me
Di nav vê demê de ku li me temaşe dike
li dû windabûna xwe
Bêyî ku zanibin ji kîjan ronkahiya mirî
stêrk in em

Em dorgirtî ne, piçûkên min. Bi vê dawiyê ku em dor dig-
rin. Em dawiya vê windabûnê bi xwe ne. Dema dawiya me
bi xwe. Em in paşbêja ku me li dû xwe hiştiye. Em in
hilma ku wê dereng dixînin. Em bêaramî bi xwe ne ku wê
dilezînin. Herikîna ku dawî tîne li hemû avî

Navbera agir û gul

Li wir ku hemû hengame

Bang e

Ji yê ku nebû

Qet

Ez ne av im da biherikim heta ba te
Ez ne ba me da bawêşim heta ba te
Lê ji kîjan pencereyê ez binêrin li te
Da bikim kala balindê û bibêjim te
Xweşhaliya naskikirina te
Wek bavikê te
Da aram be li bîhnvedana te
Qasî ku pak bû dilê te
Da kesên din bîn li aramgehê te peyda bikin
ji te re bibêjin keç, xuşk, kirîv, guhan
Ku hinên din ji te re bibêjin bûk, heval, dadik,
bûka tartaran
Tiştê ku tu bûyî
Ger em nizanibin jî tuê bibî çî
Di dema ku dibihire de
Di bîranînên ku dimînin de
Wek di strana vê hovikê de
Li wir ewê dirûvê mirina min bide te

Hemû ne ewqas kor e wekî ku tu dixwazî
biba
Lê belê, bi firê keve ji montjeana xwe
Ne lihêmkirî bê perde
Gava ezê çê bikim kafiyê
Ji hirmiyê ta bêhêviyê
Ji gayê bê parxane
Dema ku ewê herkes here li ciyên din
veşêre qehpetiyên xwe
Bi deriyên ku tên girtin bêyî
tu çerixandinek
Û vê gera mîrat ku ez ê bikurtînim
Di her vegerekê de
Bi gavek
Ji bo nîn be tu gavavêtin
Ji mirina te
Ta tunebûna min

Em dîsa îsraf bikin hinek ji van diravan
Ji van bin-lih, ji van bin-liheviyan
Ji bo dehatiyê bikin
Binê selofanê
Di her mesafeyekê de seriyek seg
Wê ji bo te bînin weke sîng
Di wezaretên te yên başûr de
Bê nîwego

Sibê, çîmek kêmtir, biryar hat dayîn
Seriyeke ji zêdetir
Di vê kurteavê de
Xurt ji dehatiyên xwe û ji bilqên xwe
Ji bo ku tenê di vê xetê de peyda be
Ku min binav nake
Bê ku qet te ji bîr bike

Çendî

av im

ez

Di nav meyildariya min de

çendî

min vediqetîne

ji te

Ev Av

Ev sîtava ku dienire

di nav kortalên çav de

wêrankirina tesadufê

Ezê bibjêrim yek ji destên te
Li hember yek ji van seriyan
Ku li min dikin çavdêrî
Di navbera van çûnehatinên dewamî
yên çerx û dilopan de
Ji bo ku ez bibim
Agir di cîh de
Ji bo ku tu bibî
Dîwarê agirbir
Hêdî hêdî. Wek darhirmêyek
Di kokên vî zimanî de
Ji bo ku hemû. Gav bi gav
Min nêzîkî te bikin

Emê vegerin bi peraniyek din re
Ber bi serhildanên din ve
Lê emê çi bikin
Ji van derengiyên ku kom dibin
Wek xeniqîna gotinê

Piştî ku tu ê indî tunebî
Tu ê nikaribî tişteke bibêjî
Tu ê tişteke nizanibî
Û ewê biherikin gotin
Wek ewçend keştî

/

Xwe rapêçe li stuyê min, ey loire
Ji bo bilemlimînî van stranên
Ku tu dizanî
Lê tu deng nakî
Û ewê bibin
Ewqas balûk
Li ser gotinê

Va ye, min dest li avê da ji bo dest bidim gotinê
Wek teşeya hevdîtinan
Ku emê biguherînin
Di navbera pisîk û balindê de
Û bi dengê guherok
Ku nizane li kû raweste

Lê dikarim li te silavê bikim bi keştiyek din
Ji qeraxek din
Bê cîh, ne jî pir, ne jî îskele
Dûr ji hemû axên hişk
Te zîndan dîke
Di birînên te de
Li bin darhirmêyekê
Du saet pişt re. Du sal pişt re
Hinek nizim, hinek zû
Lêxistina vê avê
Ji bo cenga ayînde
Bi qasî ewqas gotinên vala
Hetanî ku edî nemîne reşahî
Di navdesta min a li benda te

Na, nîne îro goristan
Li pey jibermayinên te me
Gav bi gav, veçêdikim her kevirek
Her kolanek
Ji bo ji nû ve ava bikim xewna te ji qûmê û gulan
Bi temaşekirina derbasbûna serfiraziyan
Pişt li darhirmiyê
Birayê min

Gava ku axê dixwum ez
Ax min vedireşe
Av min dixwurîne
Ji bo hilkişîna ricifandinên me
Yên yekem
Wek vê avîn a ku dibihure
Bêy ku raweste li babelîskên xwe

/

Tu jî, dev ji xwe berde
Û bidolope
Bitamîne vê nazikiyê
Beriya ku beqek te daqurtîne
Beriya ku qeqlîbazek
Daqurtîne beqê
Di nav qûmên cîguhêzên ziman de

Her wiha ku dimeşin li ser avê
Ewê av wan biçirpîne di meşa xwe de

Were moriya piçûk
Were ser tiliya min ku te deynim
ser zimanê xwe da dakevî jêr diranên min
Ezê te azad bikim
Ewê bibe keviyek
Ne dûr ji ber serê min
Ku ewê min azad bike
Were
Tu dixwazî kî dilzîz bikî ji rêjevên xwe,
moriya piçûk

Pêl tîn li ber piyên min dimirin
Ta mirina piyên min
Ku dibezin li pey her mûyekî
Ji bo êm lavakirinê
Navbera yên ku tu dineynikînî
Û yê ku ziman ji min distîne

Dibê ku tu werî, moriya piçûk
Te diqefêlim bere-vajî
Tu difilitî bere-rastî
Te tevlihev dikim rojê
Tu li min şiyar dikî şevê
Dibê ku tu werî
Bo te fireh vekirî ne çengên min
Dikarim bifirim, çerxek bavêjim û vegerim
Da te bihêlim hinek din di nav hejînoka
vê şaxikê, di ya van pelan de
Hinekî din dihejînim rawestana xwe
Lê, dawiyê, dibê tu biqedînî
Moriya piçûk
Ji ber ku pêlên hildikişin
Ranawestînin ava ku dadikeve

Lê wê şev nekeve mala min
Ewê bikevê ger tu lê bikî pêşekiyê
Wê lê rûnê ger tu lê rûniştewan bî
Wê derkeve ger tu wê biqewirînî
Ji bo rojê bizê
Wek pêşekiya kêfxweşiyê

Belkî tu pê nizanî, lê kê xwar
tov darê jî xwar
Kê mêşê xwar, meymûnê jî
xwar
Bo parastinê
Bo balkişandina nizanîm kîjan nêrînê
Bo revê, bi dîtina nizanîm ji kî
Di hemû berdewamên tesadufî
Tê gotin di nav nêrînê
Ji van hespên ku divitvîtin
Ji bo ku
Tu bêy gotin

Ez dadixînim yek ji mûyên te
Ez diniquitim ji yek ji wan birînên te
Ez diceribim di nav yek ji bişirandinên te
Bi kêfxweşî, di nav yek ji nêrînên te

/

Tu dest li min bidî, ez te dikujim

Û ji nû ve

Hemû ye

Tu yî

Hilweşîna tesadufê

çiqas xişokî heye li ba min

Di kurahiya şî'rên min de
Qebir nîne
Tenê kaşokiya ku heye li nav min
Da bikeve vî laşî ku dimîne li dervayî min
Di kurahiya nêrînê de

Ev, weka ku diviyabû tu bibî
Ev, gotinên kû diviyabû tu lê diyar bî
Ev, nêrîn ya ku diviyabû ez lê wida bûma

/

Tu her çi bibêjî, ez ê bêjim evîn
Bixirike li ber deriyê min
Ger min te bidîta jî bi hûrgilî
Ger te min bidîta jî li di demên pêş de
Bê ku zanibim ezê li benda çi bim
Bê ku zanibim wê çi biafirîne rawestana min

Lê bi baweriya min

Çavîkek

Ku naxwaze tu derketinek

Naxwaze raweste di tu çavîkekê de

Ji bo min bike

Vê pisûleya bê başûr

Em birçî bûn carek, me rahişt destmalê
û me ew xwar
Careke din, em bûn xarên ku rêwîti dikirin
ji seriyek heta yê din
Careke din, em bûn xemgînî
Perçekirî bûn em û belawela bûn li
ser her çavekê
Careke din, em bûn aşên ku dadiqurtandin
rengan
Careke din, em firne bûn ku ken
dişewitandin
Û herwiha, li hemû derdora me, zevî gewr bûn
û êzing, tevrenge
Ez kesek din, hemberî
Di wê dema ku min digot de
Jiyam ez vê tama bedenê

Sibehê qet nizanibû me agahdar bike
ji tiştê ku wê bihêle an xerab bike
Min tu car nedizanî çi bixwazim
Min tenê zanî te bibînim bi xêra hisên
ku dihatin min
Lê hemî heye. Bicîkirî ji berê ve
Dayik bi karika xwe. Bav bi merra xwe
Lê di agir de. Darên bi kulîlk
Û ev aramiya ku wê min bibe ber bi ketina pelçimê
ya li ser mozehingiva bizdiyayî
Lê hemû heye, dar ji bo agir
Sermemik ji bo şîr
Sim ji bo şorbê
Tu ê hemû bigihînî kamiliyê
Bi pîvana ku av bi destên te dibe
Ku destên te dikemilînin hemûyî.

Dayik dişibin hev. Ew bi usûla xwe kom dikin
neşibînên me
Di navbera yê ku tu dibêjî û yê ku ez gez dikim
Di navbera ahenga yên dardarîrî û ji hev belavkirî
Û ji yê ku emê bihêlin ji bo berdewamê
Adekirina ziman
Heta dawiya dinyayê
Heta ji halketina dayikê
ta ku ax xwe dike xwey
û winda dibe
di qula xewnekê de

Belê, belê, hertişt li cîhê xwe ye. Em dikarin biçin
çan lêdide, balinde distire, ba diricife,
bizin diçêre, mîh dikaye
Bi pergal e hemî li dora dayikê
Ew dikare çavê xwe yî şûşeyî bixîne
ser hestiyên xwe ji bo ku ji nû ve dest pê bike her tişt
Bê ku tu bi kêr hatibî
Di navbera bêhisiya hatina xewê
û dirêjbûna neynokan de

Tu pengavê dibînî. Paşê, tu ê wê nebînî
Wek vê pişta ku tu didî hîvê
Wek vê qêrînê ku tu ê tucar teqlîd nekî
Lê tu çi dikî gava segek direye li dûr, gava
masiyek bi hilavêtinekê dikeve xewna te, gava
ku mar xewnek e ku tu ê tu car negihîjîyê,
gava mêwek pirik e ku min dihêle li nîveriya
xewna te

/

Li ser kîjan zinarî dixwazî ku ez bihêlim nîşanekê
eger tu qet nebihîzî jî tiştê ku dibêjim
di nav xelaya zimanê ku tu ji min didizî

Çima tu qet li wî cîhê nînî ku tu ji min re dibêjî lê
raweste

Ji min re dihêlî hin dengên ku dişibin te
qasî ku dikin bişibin kesên din jî
Hin dewar di ahengê de
Hin balinde xwe diperikînin bi aheng
ku hêsan nakin rawestana min bi tu awayî

Ez im ew ciyê ku mirov heq dike lê be
Li bin dara ku mirov heq dike
Ku tu kurtahiyek danagire ciyê tu valahiyekê
Wek vê çenga axê ku ez xwe tev lê dikim
Ev berbanga ku tu dişoyî ji striyên wê

Hadê, rabin piya! Hûn li benda çî ne
Tu tişteke naheje, ne di nava axê de ne jî
di nava pelan de
We çî got çaxê we xwe li vir binax kir,
we bermûriya xwe bi kîjan şaxikê ve
vekir
Bermûriya we ya haran
We spart kîjan kevirî parastina
neynûkên xwe

Ji sîhên we, ji piştên we, ji hestiyên we
Ji tozên we yên bê sîh
Lê bi pelên xwe ve rabin
Bi şînên xwe yên pelçînî
Rabin û nîşanî me bidin hin staran
Di vî welatî de ku dikaribe sawî be
ji darzeytûnên xwe
Beşek ji neçakiyê
Beşek ji sersariyê
Nîşanî me bidin ji kîjan avê bişon
zeytûnên me yên tal
Di bîranînên kîjan bayî de
Di nav gunehkariya firoke ya kîjan pelan de

We hişt marek li hin deran
ji bo ku bike notirvanî li gorên we
Hûn dikin piştxûzî hergav ji yê ku ewê bikeve
ji bakur
Di nav sirên we de ku emê bikolin
wek van gurmikan
Wê dewsa we bigirin di gorên we de
Ji bo kuştariyek din li cîh deynin

Te dinivîsim, tu min cêl dikî
Te diceribînim, tu ji min nefret dikî
Ez tînim bawerî, tu dikî hemberî
Ez dixwazim bi gavek bim ji te
Tu pişta xwe didî darhirmiyê
Birayê gavan
Tu amade dikî dawiya min
Bi aramî
Li ber qeraxê avê
Û keştiyan

Av zarûrî ye wê ji min re got
Û ew winda bû
Min ji wê wergirt qasî ku min dikarî
Ji bo hilkişim ser rêça tunebûna wê
Qasî ku zanim jî, bi tu awayî ne ez im birayê
eyloyê
Hema çî bigre yê gavan ku ewî min wek rengê
zêdetir xist nav strana pepûka xwe
Lê kî wê min bibihîze ji vir ger ez bilind bikim qîrîna xwe
Ewê kîjan guh binermîne ketina min
Her wiha îkar şewitîbû jî
Beriya bipeyîne ya xwe

Lê belê tu wisa forsên xwe dikî
Poşmaniyên te, kerbên te
Tu nizanî tu ê çi bikî
Bira te nekira xiyanetkarî
Wisa tekrar kirina bihurê di daristanên dinyayê de
Te digihîne çi, dikarî ji min re bêjî
Kesên din hene ku ewê peyakên din pêş bixin
Di nav sirra serê xwe yî çilpî
Ewê birêsin cenaweriya xwe
Li gor pîvana îştaha wan ya heywanî
Lê dilşikestina xwe, ji xwe rabihêle
Ger te hebe êş, wê bihêle
Bi dawî bîne daketina xwe û ku indî em qal nekin
Pepûk
Xwişka gavan

/

Ger tu şax bî, ez te dibirim
Ger tu karik bî, ez te nêçîr dikim
Te diçiriskînim ji zeviya xwe
Û her kesek dikare bibîne bi keriyê xwe ra
Ewê dor bi dor hilkişin şaxe-avê
Ku tu ê jêbikî bi kurmên xwe
Bi tenêbûnên te yên bê goristan
Ku aware ne bi gotinên xwe yên zêde

Êê! Xwişk pepûk
Em belkî ne eylo ne
Lê em dibînin firînên wan
Indî me nîne mêrge ji bo tovkirinê lê me hene darhirmê
hema li kêlekê,
û darzeytûn
Berevajiyê birayê gavan
Ku nizane bi kîjan biharatî bixwe ruhê te

Dihizirim jî.
Li min pêşber e valahiya min.
Tuê min daf bidî.
Ezê bikevim.
Bi vî tayî.
Ku dibişkifnî.
Dûr ji min.

Baskên me, birayên balinde, belê, hîn jortir,
di ser vê aramî-aşî-aramiya lehiya laşên nêzîk bi
goristanan ku ez dijmêrim û jimêrim li ser hejmarên
şaxan ji bo eyarkirina nefesa xwe
Û bi baskek ji vir, herkes hildipere ji axên
xwe ji bo nedagirtina ne tu yek ji birçîbûnên xwe
Min li berhiştina gorên ku tu kes xwe
nade zehmetê ku bijmêre

Belê, belê, berdewam be xwişka pepûk
Ger tu tiştê neguhere jî bi gotina me
Bidomîne
çîrokek nefretî e ya te
Ku zêdetir e bi sawa xwe ji yên me
Tenê wexta derbas dibe birayê gavan
Tu ê derew bikî
Nazikane
Ew dixwaze hemû ji xwe re bihêle
Her wiha sawê jî

Ji xwe te bi çî dest pê kiribû
Xwişka pepûk

Bi daqurtandina çav an jî guhê bira
Ji bo ku ew kerr an jî kor be
Yê ku tu bûyî, yê ku tu ê bikî
Nikul, tu dikarî wî têxî nav hemû avî,
ew ji bîr dike û tu derbasî nikulandinek din dibî
Lê li ciyên din, rêçan dihêle
Hadê, daqurtîne wan, aramî, rihetî
Li derdora van goristanên bê bîranîn
Ji bo nederbasbûna ji aliyek ta yê din a ne tu xewnekê
Wek ku rastiya dinyayê ewê serê min bipelêxe
bi rastî
Di vê navberê de her kes dihekîne li ser çermê xwe
yên ku hilkêşane ji serê xwe
Tiştê ku laş nabêje, nake
Tiştê ku ji me re maye ji hemû miriyan
Tiştê ku zayîn wê nikaribin wergirin
/
Û kes nîne ji bo bişewitîne siya te

Dor bi dor, tu vediguherî dibî çêlek
An jî xemgînî
An şeytanok, an guheranok
Û di vê demê de, didomîne dayîk
Di vê navê de yê ku tu dixwazî ew nîne yê ku
dixwaze ruhê kesê din
Û tev bê paxavî, çêlek, mêrberaz, mêberaz,
qijik
Bilbil, oo! Bilbil bi strana xwe
Hergav yekem e bi daxwaza behitandinê

Û pepûk didomîne pîvanoka xwe
 Lê hemû bê paxav, ba, gurmîn, av
 - Ma hûn ne ne'heq in tinazê xwe dikin bi bûyerên ku
 li derdora we derbas dibin ?
 Ne xema darzeytûna bakur e
 Av diherike bê rawestan
 Ta ku wê hebin dilop ji bo bijartinê
 Û ez ku dipeyivim bi hêmanan re di nav
 bingeha hêmaniya xwe de
 Lê diqewimin tiştina li derdora we
 Ez li nav tiştê ku li derdora we de me.
 Mêş bê paxav di nav bayê de
 Bê paxav morî di bin qaçilan de
 Min jî, minê bixwesta bêpaxaviyê
 Lê ax dût e
 Tu dût î ji axê
 Li wê, bê tevger
 Goristana deryavanan nîne jî qurnaz
 Segên ku qudis jî nabin bi dînbûna
 gotinan
 Tu dixwazî biteqî ? Dixwazî bikevî
 Tu dixwazî xwe bavêjî erdê darhirmêya min a
 çi bigre sedsalî
 /
 Hadê, danexwe li ber gavan
 Bila biçê xwe bireşîne li ser gemarên din
 Ewê bikaribe xwe bike layiqê dîtîne bi dengên
 hin balindeyên bêkêf
 Emê biçin bibînin
 Ferzeke dîtina ji nêz ve
 Yê ku dibihure

Di nav
Û ji dervayî çîmenan
Û emê bifirin
Tu kes wê me nebîne
Ne erd, ne esman
Belê goristana ku ewqas kêr ax lê heye
Tu dixwazî xwe bavêjim ji jor ve
Ber piyên te ?
Min ne xem e
Radiwestim li ciyê ku lê me
Ger bikevim
Wê toz be
Tozek li ser her dengêkî xwişka min a
pepûkê
Ku nejad nebûye ji birayê xwe
Jê re bû
Mezin ziyafetek.
Min xem nîne, dimînim
Di ser vê çarçevê de
Bê awa
Ku dike parsekiya hemêzan
Hetanî jêrçeneyên xwe.
Min xem nîne, tu ê zinda bibî
Şax wê bişkê
Beriya ku ez bibim
Toz
Beriya ku hemû min vereşîne
Wek gepek nedaqurtokî

Tu min nabînî ?
Xwe ji tevî vedişêrim da ku tev min veşêre
Lê tenê te dibînim
Ezê rawestim ku derbas bibe dem
Û ku te vedibînim her wiha piştî demê jî
Ez ê xwe bikim birayê van stranan
Ger tu kes tu tiştek ji min nenase jî
Ezê bisekinim
Tamek, tam-sariyek
Ji destpêkê
Û ta gihîştina dengê te

Di vê navberê de, morî hildikişê,
li benda ku dilopek av wê vegeşîne
axê
Ji bo bibêje min
Hemû ne tenê hilkişîne
Lê bi ketina xwe ne-perçe-bûn
Di ketinê de dîtina
Yê ku wê tu kes nebîne

Wê surprîz hebin
Ku emê bizanibin biçinin bi pîsporiyên
goristanekê
Nefsekê tazehiyê
Toza min
Pûşiya min
Ku radixim

Li navbera erd û esman
Kesek nabê, kesek nîne tişteke gotinê
Wê tişteke dernekeve ji vê 'ehmeqê bi qeydên wê
Ne tişteke ji vê qalqalê
Ku me davêje
Heryek bi strana xwe
Li ber van eynî bayan
/
Ji bo ku zû û dereng
Em bibin
Toz
Li ser goristanek
Parastî ji aliyê darhirmiyê

Min, min hebû meqesek zer.

Min, min hebûn keskahî ku min bi wan jêkir pozê xwe. Hersê derbas bûn bêyî ku mirov hay ji wan hebe. Min dibistana xwe di forma maskekî de jê kir û wek hêkek xera-bûyî ew avêt ser serê yên ku derbas dibûn. Min dibistana xwe wek şiklê bapîr jêkir û ew berda ser qaldiriman ji bo ku wî bibînin di her qûncekê kolanê de û ku ew ji min re meqesan çêbike ji rengê axê bi qirnên mexê ku di nav xurcê xwe radigre

Herhal, tuê guhdarîkirina ahenga xwe bidomîni,

bapîro

Wek vê dîmena cîguhêr di vî sûretê

ne guhêr de

Hergav tiştek din di her diyarbûnek de

Xwişka morî, hûn çî dîkin

Dînika ku hûn in

Di hebanê min de

Diguherim cîh

Û hûn dimînin bê ax

Bê mifte

/

Lê axirê

Hûn guhdarî dîkin tenê gurgura roviyên

xwe

Bibiriqînin çekên xwe

Êriş bikin

Her tîrek li ser hewrikek

Wek bihişteşek

Li ser riya dogehê

/

Bi vê usulê xwe helandina bi peqîna kenekî ve

li ser kursiyê xwe

Ji bo ku mirov tu car nikaribe derîne

cîhanek ji vê qerebalixê

Her wiha tu pirek min danayne ser tehemûliya min bi xwe

Lê yê ku te didît ne ez bûm
Ez nîn bûm di nav yên ku te dadipeland
Hebû avek raketî
Pirek ku di ser de qevaz nedida ne tu yek ji me
Yê ku min temaşe dikir di dewsa te de
ez ranegihandim ber bi te ve
Ev têtên ku xwe xwar dikirin û pelebergane diketin
min bend nedikirin bi te ve
Û av hatibû heta navbera
deriyên me
/
Wek kalbûna vê gotinê ku li min dike dîdevanî
di dawiya her rêzekê de

Wê ji her kevirek re hebe dengê ger dirûvê me bide hev jî
wek du dilopên ku ewê bê derengî daqurtînin hev û din

Hadê, bitamînin vê lê-lêgerîna mutleqê
Ji bo bibînin çî heye ji me di vê avê de
Ku diniximîne mayinan
Di vî halî de ezê jî
Bimirim ji birçînan, mirin ji têrbûnê
ji ber ku min nedizanî
çawa xwe dagirim û xwe vala bikim
Û ku tu biherikî berdewam
di vê wekheviya 'ecêbane
ji harbûn û ji bedenê
Bi seqetiya hareketên min
Û yê dema min

Hemû matador wek rêze-niviştên ku ewê mirov
bipelêxe di bin neynûkên xwe de wek yê ku emê
ewçend rastî bin bi qasî nerastiyên ku wê li dû me
bijîn.

Belê, belê, ezê te qîmetdar bikim di jiyaneke din de
ji bo ku tu bikaribî biha bifiroşî çermê
xwe
çermê te yî beqê
yê beqokê
ji bedewiyeka rezîl
ji bo ku karibî fetisokane
di nav kortalên avên xwe de
wek vê bîrê ku emê dorber bin bi
jibermayinên xwe
ev sêva ku wê vebijî tevî kurmikên xwe
û ku emê deynin ber piyê darhirmiyê ji bo
gubrekirinên pêşerojê
piştî hundabûna hemû zayînyê
wek vê lampeyê ku dişewitîne yê ku ew
ronikahî dike

Ji seriyek heta yê din, rê û ruxîn
Şemal û evîn
Di nav van devên ku dikenin û dimrin

/

Birayê sihor, yê ku ji destê te diçe, wê vegere
û ewê hişk bibe di baxçeyên me de bi dumahîka
windabûnên me yên qehremanî
Di wextê ku ez ê vekişînim kevanê
Ji bo jê bikim gewriyan
Ta ku sor hilbibe reş
Reş dibe
Ev nuqtaya kor
Ku me bi mirinê ve girê dide
Di vê netemambûna mil de
Ku naqedîne tu bawêşek

Ez zanim ku ji min re dişînî mêşan, balindeyan,
zîrçên wan

Tu ji min re dişînî bilqên hewayê ku hildikişin
ji avê

Tu ji min re dişînî mozê tevî strana wê

Tu ji min re dişînî rûyê biriqandiyê avê

Kurahiya tarî ya balindeyê

Lê tu xwe dikişînî ji roja min

Tu min dihêlî di şeva xwe de

Ji bo ku bibêjim bi awayek din strana te

Emê birêsin fitnebaziyên şevê

Wê jê ne kêr be tu ronkahiyek derewîn

Wê bilerize li ser her pelek

Ku tu dihêlî bikeve di rawestana min de

Emê peyda bikin tozan

Ku emê bi hev re bireşînin

Ji bo rûkirina saledemê

Û hîv

Bi ketina her daketîne

Pelên min

Ronkahiyên te

Dînîtiya min

çaryek esman bi şûn de

Û ev evîna ku em dikin lasayî
Di ne tu derek gemiya min de
Dûr ji maran
Ku dirêj dikin zimanê te
çaryek esman piştî ketina te

Ezê te binivîsim bi tiliyê
Ezê te binav bikim qelsiya lêvan
Ku dibişkive
Bi nêzîkahiya gotinê ve
/
Yê ku bibe çek, dibe cesed
Ji bo min dû davêje ji gerdena te

Min ê bixwesta xwe bigihînim hemû avî
Û reng
Ber bi binî
Kurahî
Ji vî gavî
Ku diafirîne demê
Qelapikek piçûk
Li ser lêva min
Wê mezin bibe
Ji bo min daqurtîne
Bê çerm, ne jî qaçil
Û derbaskirina bêaramiya min di hemû avîniyê
Navbera morane û firariyê
Birayê darhirmê
Wê biherike hemû efsane
Navbera hewa û lêv
Wê vegirêdin
Qelsiya lingên me

Êrişa başûr, her dimeşe, bi heywanên
ku winda kirine hemû bakur
Û canik keçikên piçûk ku wê bêhal bikevin
ji hemû meşan
Lê tu dixwazî heta ku gotinê tam bidî bi
serê xwe yî qeşmerî
Ji bo qalkirina kîjan serfiraziyê

Dirûvê kê dida bavê te berya ku tu dest pê bikî
dirûv bidî wî di nav van avên şolî de ku zêde
dikin pişta te wek ewqas termên li ber qirna
vê darê

/

Û paşê, xwîn wê dest pê bike bikele hetanî
nav dil

Û paşê, wê dil dikaribe bi alav be
Lê tê çi bixwî wextê ku hemû tişt
te dikemîne

Hez nakim ji hirmiyān
Hez nakim ji mûzan
Hez nakim ji xoxan
Hez dikim ji tirî
Hez nakim ji baran
Naxwazim ku ji min re bibêjin rojbaş çaxê ez dixwim
gerdeniya xwe
Naxwazim ku nefes bê sitandin di nîvê gotinê de
Ji ber ku ewê hemî bibuhure
Ji ber ku tu ê nefesê bistîni ji min
Ji ber ku tu ê biqedî di nava gotinê de

Tu dihizirî û ez dibihîzim yê ku tu nabêjî
Ez te dibînim çaxê tu direvî ji gotinan
Li kêleka keştiyekê
Ku ez nabînim
Bêyî bizanim çi bibêjim ji charlie re ji bo ku ew
neke nazikiyên xwe
Ji bo ku ew raneweste her roj
Bi gunehkariyên xwe yên bedew li ber dergehan
Bêyî ku bizanibe ewê çi bike sibê
Wê çi bike ji segê xwe sibê
Wê çi bike ji porên xwe sibê
Wê çi bike ji jiyana xwe sibê
Bêyî bizane ewê çawa ji xwe bipirse
pirsa sibê
Ger ew derkeve bi perûkê an bi tutiyê ku
bikaribin derew derînin devokên wê
Berhevke destmalên xwe yên lekeyî an
nelekeyî
Ji bo ku ew bi çavên xwe bibîne seriyên
Ku ew derdixe ji çenta xwe dinyayên te yên dahatû
Û dirêj dike gotinên te ta pergîrî

Belê rast e, ev hemû beriya şîrê ye
Bi jiyana wek dûmahîka ji hevkêşeyên ne mimkun
Wextê ku dişewite ax
Û ku tu diricifi bi bîranîna xwe
Di dema ku dibe de
Ji bo bîranîna yê ku diheje

Li dûr, hewa xwarbûnên xwe nû dişêwand
Û kevneçiyayê te yê li wir
Kevne kabûsê te
Larîkirî li bin cesedan
ji ber ku hergav
Evîn
Wê me bîne
Vê kayîniyê
Ya çêlekê
Ku roj û şev
Li kelîsên xwe dike eşkence
Ji bo qet raneweste
Bê erzaqê hêşînahiyê
Û ji tirsê
Li benda ku tu min di tariyê da winda bikî
Ku tuê indî nebî
Kale darhirmiyê
Pîre hîvê
Û herwiha çêlekên ku wê biçêrin
Zimanê bizinên min
Hemû tamamî şidandî
Ber bi mirina ku tu vedigerînî

Di destpêkê de
tu kes ewê dernekeve ji gotinê
ji şeklên jêkirî yên di nav rûberê
ewê me derînin ji yê ku em in
ewê me kêr dikin, birayê piçûk
ji bo ku ez tiliyek xwe ya din jêkim
û ku bikeve nav vê avê
navbera maçkirin û gezkirinê
û ji nû ve peydakirina yê ku biqewimîne
ger qet ewçend destên min nîn bin jî
ji bo te bigrim di nav rûberê
balindeya nav-lê-nekirî

/

ger tu kesî nizanibûya çi jî bike gava
dinya di nav destên wî da bûya

Û paşê, emê serên xwe bixwun
Û paşê, ewê serê me tune be
Û paşê, emê em bi xwe nebin
Û paşê, emê tunebin indî
Va ye felaketa ku devek dikare bike
Ez te haydar dikim ez ê bi hemû awayî
xwe biparêzim
Serê te jî ewê xuya bike li ser kursiyek
Bê pê
Ku emê bipîvin
Di navenda yê ku em bûn de

Ezê tenê li te binêrim, ezê tenê te bibihîzim
Tenê yên ku desthalat dibin ji veşariyên te
Tenê yên ku difûrin ji bêdengiya te
Bi vî porê kozîkirî yê pîrikan ku tu dixemilînî
wekî zaferek lê belê ku ew rojên xwe digire
di nav derzên lêvên xwe yên donî û pirçokî
Dapîrê ku wê di nêzîk de bikeve ji darên xwe
ji bo berhevbike gotinên min
Waxtê ku ewê nikaribe bersîva saeta xwe ya ku
ewê bê jî bide
Ne jî ew çavên ku ewê li me beqî bin û ku tu ê nizanibî ve-
bikî ne yek jî ji zimanên te
/
Wek vê ronkahiyê ku digihê me demek dirêj
piştî mirinê

Dikarî xewnên xwe ji min re vekî
Di nav tiliyên min ên xemgîn de
Di navbera te û hemûyên din de
Herwiha di rastiya rûyê te de
Ku dibe ba, mêrg, h'erî û berî
Tam-sariya gotinê
Her wisa di ser temenê xwe de
Tu ê binêrî li dinyayê
Qasî ewçend şevên mirî

Di şûna ku dipeyvî, rené, firra xwe bigire ber
bi pisîkên dûv dirêj ve, ber bi zinarên zêde
ber bi kaşê ve, ber bi çîtên rachel ve, ber bi kurahiya germ
a jeanne ve
Di derbasoka mij de, bi xapînên xwe ve
Herwiha te tiştêk nizanibû ji doh û ku tuê bikevî
wek mozehingivek nava derzên sibê wek zeytûnek
di navbera av û loirê de
Bi qasî esrek mesafe, yê ku te didît naşibe indî yê ku
ji ber te maye di vê navê de ez ê bihêlim ku
tu derbas bibî di ser serê min re
Dorberkirî ji qaltaxan, ji miyan, ji qursikan û
ew balindeyên çenebazên nêzî avê
Ewqas hêrs zêdetir ji agirê tevlihev
Hadê bicehime ji cîhê ku tu lê yî
Di nava vê meydana kulîlkan
Ji bo nîşana windabûna min
Di navbera yê ku bi-nav-dikim
Û yê ku dadiqurtînim

Min got xwîn
Te got laş
Û min dest pê kir bimehînim
Yê ku di navbera xwîn û laş de
Bi diranên xwe yî
Deynkirî ji segên min
Ji bo ku xwedyên me yên nû
Bikaribin biçerxînin
Diranên xwe
Di gerdenên me de

Dikarim ji te ra bînim qafikên şeytanokê
Taseka bê 'emir
Qamîşeke bê sicîl
Qafikên ku nînin indî tu bîranîn ji
şûşeyan
Xirxalek ku li ba xwe hişt evîna guzikên
ku bi wan bûye
Toza kevir
Ewçend laş ku kevir
Gulên ku soriya wan winda dibe di nav zenga
ku wan dinikirîne
Ewçend xet ku xwe diguherin dibin
ewçend mirî ku rawestanê da tu wan
bihingivînî bi hizrek xwe
Ey evîna min
Ku ez nikarim derînim
Ji kîjan kevirî
Ji kîjan afirî
Ji kîjan aveziblî

Qîrîn nayên bihîstin
Ya ku tê bihîstin nayê dîtin
Ya ku tê dîtin nayê gotin
Komek ji agir û gotinan

/

Lê kîjan saniyeya vê xewnê ewê ji bo te
çûyineke taze be

Dixwazim em bi hev re xewn bibînin
Ku em bi hev re bibin şiyar
Dixwazim ku em bi 'eynî destî bigrin
Ku em bibihîzin ji 'eynî guhî
Dixwazin li te silavê bikim ji nêz ve
Qet te winda nekim ji dûr ve
Dixwazim te bibînim bi hemû îmkanên
dîtîne
Dixwazim ku hundir ji te dest pê bike
Ku derva jî tenê tu bî
Ez ê te bixwazim di vîne de û di yê ku jê
dibuhure de

/

Dixwazim yê ku ber bi te dibeze bim ez
Yê ku xwe wêran dike û peyda dike jiyane li te
Bêyî ku tu kêmbibî bi tu awayî
Dixwazim baskên vekirî bim ez
Laşê ku wê tu bask nikaribin hilgirin
Te dixwazim gihîştgeha hemû herfî
çavkaniya hemû gotinan
Te dixwazim zevî û ode
Ax û dar, reşika çav û dîtina wê
Weke ku jiyana te beravajiyê ya min
Û ku ewê bê paqijkirin bi eynî nefesê

Tu ê tenê bi min ve mijûl bibî ne wisa
Ewê hizrên te tenê ji bo min bin, ne wisa
Di dîtina te de, tenê ezê hebim, ne wisa
Di bin çermê te de, tenê ezê hebim, ne wisa
Hemû zengilên hisên te ewê lêdin di 'eynî demê de
ji bo min, ne wisa
Ger tu bixwazî xwe ji min biqetînî jî
Xwe zindankî
çar dîwarên te wê ez bim, ne wisa
Ger te bixwesta xwe dûr jî bikî
Bask û riyên te wê ez bim, ne wisa
Ger te bixwesta winda jî bibî
Windabûna te wê ez bim, ne wisa

Tu qet ne bersiv î, ji min re dibêjî
Tu hergav ne lê yî û dûrî yî, ji min re
dibêjî
Ez ê nikaribim bibim bersiva ku tu ê nizanibî
roja ku tu ê hilnebî
dara ku tu ê nebînî
giyayê ku tu ê pêl nekî
striyê ku tu ê dest lê nedî

Hemû gav li te digerin, te pê nedizanî
Hemû serî digevilin ber bi te, te pê nedizanî
Hemû tînî ber bi te, te pê ne dizanî
Hemû dînîtî tenê li benda te ne
Te pê ne dizanî
Tu ê pê nizanibî
Tu naxwazî pê bizanî
Bi te hesret in hemû xewn

Lê yê ku dixitimîne dîtîne
Nabe derî li ser te
Min dihêle li ber dergehê dîtina te
Dibe dîwarê ku min vediqetîne ji dîtina te
Axa ku min vediqetîne ji dînîtiya te

Ji te ra dikim qala dînbûnê
Dîne baş napeyive
Napirse
Dîne baş dihelise di dînbûna xwe de
Di bêdengiya xwe li te nêzîkirinê de
Ji bo ji bîr bike yê ku ew bû
Yê ku ewê nebe

/

Yê ku ewê hebe tenê di nav çav de
Li ser ziman
Di xwîna heywan de
Ku me dirûçikîne

Ferhengok

adekirin: ji hev qetandin, bijartin
avberêj: flux, herikîn
ayînde: wêbê, dahatû
balûk: babelok, balûr
bawêş: hemêz kirin
bermûriya: gerdanî, kolye
bêpaxî: bê xemî
bifecînin: belav kirin, îsraf kirin, xerc kirin
bipeyîne (peyandin): dest pê kirin, dest
avêtin
cêl (kirin): qal kirin, behs kirin
dadîpeland: daqurtandin
davebûna: davekirin, per û baskên xwe ve-
kirin
dibirûsin: diçirsin, dibiriqin
diedilim: xwe bedew dikim, xwe didim hev
digevilin: digingirin, digerin
digingînînin (ginginandin): him-him kirina
stranekê an jî ahegnekê
dihekîne (hekandin): kolana nav çerm,
kevir, dar hwd
dihevişînî: dihêlî, didomîni
dihizirî (hizirandin): difikirî
dikemîne (kemandin): helandin, heliyan
dineynikîni: di 'eynê de didî nîşandan
dinêçîrim: nêçîra te dikim, seyda te dikim
dinikirîne (nikirandin): traşîn, helkelkirin
diniqutim: dibim dilop, dilopînim
guhan: pêşîr, memik
gurmik: qûn, qûl
har(an): kesên har, kesên wehşî
hengame: teqerek, xirecir
hevkêşe: denklema, équation
îkar: di mitolojiya yûnande lkaros şewitî jî
ber ku pir nêzî tavê firiya
îstîfîkirin: li ser hev danîn, bi cîh kirin
jeanne: nav (jîn)
kaşok: heywanên ku bi erdê ve dikisin,
mar, gumgumok hwd.
kayîni: ka cûtin, ka xwarin
kelfîs: ran, hêt
kozîkirî: pêçandî, xemilandî

larîkirî: xuz kirî, xwar kirî
lasayî: teqlîd kirin
lavakirinê: xwestinê, dest lê dirêjkirinê
lêavêj: sewq dan, sîtav, reflet
lêvajên: pirûsk, gurgure, şelale
loire: çemek mezin li nivê Fransa
lûs: nazik, nermik
mexl: darxurme
nîwego: niv çerx (ya dinyayê)
paşbêj (paşbêjî): li dû peyvîn, riwayet
payîn: ne li bendê bûn, nakaw, jî nişkeve
pelçim: pelê gulê, pelên kulîlkan
pelçinî: pel bi pel, pelan vegeandî
pengav: kurte dem, niha, ev dem
peranî: garan/kerî yê seg, gur hwd.
pergîrî: ta dawî, zêdeyî, aşirî
perûk: porê derewîn, perruque
peyak (peya): piyonên piçûk, peyayên sat-
rancê
peyar: kesên ku derbas dibin, ranawestî
pihan (pihanîn): li bin çav kirin, jî dûr ve te-
maşe kirin
pivanok: métronome, metronom
qafikên: qaçilê hişk
qeyd: zincîrên pê
qûyên: qû, qubeqaz
rachel: navê (jîn)
rené: nav (mêr)
rûber: rûyê axê, espace
saw: tîrs
sawêr: cenabî, xeyalet
selofan: kaxîdnaylon
spîh: spî (kêç û spî)
şeqam: şîrçam, sîle
tartar: mîletek Qafkasyayî
teşe: netîce, armanc
tîl: xar, bilya
vebigerin: li dora xwe gerîn
veçêkirin: ji hev derxistin, xarab kirin
xelapik: xêzik, çîzxî
xurifandin (xurifîn): dîn bûn

Tu ê tenê bi min ve mijûl bibî ne wisa
Ewê hizrên te tenê ji bo min bin, ne wisa
Di dîtina te de, tenê ezê hebim, ne wisa
Di bin çermê te de, tenê ezê hebim, ne wisa
Hemû zengilên hisên te ewê lêdin di 'eynî demê de
ji bo min, ne wisa
Ger tu bixwazî xwe ji min biqetî nî jî
Xwe zindankî
çar dîwarên te wê ez bim, ne wisa
Ger te bixwesta xwe dûr jî bikî
Bask û riyên te wê ez bim, ne wisa
Ger te bixwesta winda jî bibî
Windabûna te wê ez bim, ne wisa

www.avestakitap.com

ISBN 978-605-5585-30-3

avesta

